080| Ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος κατελθὼν καὶ ἐνσαρκωθεὶς ἐν τῷ ταπεινῷ ὑλικῷ περιβλήματι Ἰησοῦς...

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/080-ὁ-ὑπὲρ-τῆς-σωτηρίας-τῆς-ἀνθρωπότ/

Ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος κατελθὼν καὶ ἐνσαρκωθεὶς ἐν τῷ ταπεινῷ ὑλικῷ περιβλήματι Ἰησοῦς ἄγεται ὑπὸ τῶν φθονούντων τὴν ἐλευθερίαν τῆς Σκέψεως καὶ χαλκευόντων αὐτὴν ἐν τοῖς περιωρισμένοις τύποις τῶν προγονικῶν παραδόσεων τοῦ στενοῦ καὶ περιωρισμένου γράμματος τῆς Γραφῆς εἰς τὸν φρικτὸν τοῦ Γολγοθᾶ τόπον ὡς ὁ ἔσχατος τῶν κακούργων, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

Ἡ Ἀλήθεια, ἣν οὗτος ἐκήρυξε καὶ τὴν ὁποίαν καὶ μετὰ εἴκοσιν ἀπὸ τότε αἰῶνας ἡ μὴ εἰσέτι τελειοποιηθεῖσα ἀνθρωπότης **ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ, ὡς Οὗτος ἠθέλησε ν' ἀποκαλύψῃ αὐτήν** καὶ ἀπογυμνώσῃ τελείως ἐκ τοῦ ψευδοῦς αὐτῆς ἐνδύματος, δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ πληρώσῃ τὰς ψυχὰς καὶ καρδίας τοῦ τυφλοῦ ὄχλου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ προασπίσῃ καὶ ἀποσπάσῃ Αὐτὸν ἀπὸ τὰς ὡπλισμένας χείρας τῶν δημίων του, οἵτινες ἔσυρον Αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου Του.

Ὤφειλεν Οὗτος νὰ ὑποστῇ τὸν Σταυρικὸν θάνατον, ὤφειλε ἡ Θεία αὐτοῦ Μορφὴ νὰ αἰσθανθῇ τὴν φρικτὴν ἀγωνίαν τῶν εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν καταδικαζομένων κακούργων, **ἔπρεπε τὸ Αἷμα Του νὰ χυθῇ καὶ ποτίσῃ τὴν γῆν, διὰ νὰ βλαστήσῃ ἐξ αὐτῆς τὸ δένδρον τῆς Ἀληθείας, τῆς Ἀγάπης καὶ Χριστότητος, τῆς Φιλευσπλαχνίας καὶ Συγχωρήσεως καὶ ἵνα ἡ ἀνθρωπότης διὰ τῆς συμβολικῆς ἀναπαραστάσεως τοῦ μαρτυρικοῦ Του θανάτου διασπάσῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας τοῦ Πνεύματος καὶ σώματος καὶ δεχθῇ διὰ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ τήν ΕΑΥΤΗΣ Ἀνάστασιν καὶ Ἀπολύτρωσιν.**

Ὁ φθόνος καὶ ἡ κακία, ἥτις καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζῃ τὴν ἀνθρωπότητα, συνενωθέντα ἐχάλκευσαν τὸν σατανικώτερον τρόπον, δι' οὗ θὰ ἠδύναντο ν' ἀπαλλαγῶσιν ἐκ τῆς Ἀκάκου Διδασκαλίας Ἐκείνου, Ὅστις διὰ τῆς Ἀγάπης καὶ Συγχωρήσεως, διὰ τῆς Ἐλεημοσύνης καὶ Εὐσπλαχνίας ἔθετο τέρμα εἰς τὴν ὑπερφίαλον καὶ ἀλαζονικὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν.

Ὁ Μέγας τῆς ἀνθρωπότητος Ἀναμορφωτὴς καὶ Διδάσκαλος, συρθείς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἀντὶ νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτυρικὸν Αὐτοῦ θάνατον καὶ συγκαταλεχθῇ μεταξὺ τῶν

κακούργων, μεθ’ ὧν ἐσταυρώθη, **διὰ τῆς Θείας Αὐτοῦ Αἴγλης καὶ Ἀκτινοβολίας, μετέβαλε τὴν αἰσχίστην τῶν ποινῶν εἰς Ἀθάνατον καὶ Φωτεινὸν Φωτοστεφάνωμα, τὸν φρικώδη τόπον εἰς Αἰώνιον τῆς ἀνθρωπότητος προσκύνημα καὶ ἐξαγιαστήριον, τὸν δὲ μετ’ Αὐτοῦ σταυρωθέντα ληστήν εἰς κληρονόμον τῆς Αἰωνίου Αὐτοῦ Δόξης καὶ Βασιλείας.**

Οἱ αἰῶνες ἔκτοτε διέρρευσαν μέχρι σήμερον καὶ ὁλόκληρος ἡ Χριστιανικὴ ἀνθρωπότης προσφέρει πρὸς Αὐτὸν διὰ τῆς λατρείας καὶ προσκυνήματος αὐτῆς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐκείνῳ τόπῳ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐξιλαστηρίου αὐτῆς εὐγνωμοσύνης καὶ προσέρχεται πρὸ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεώς της, τοῦ Σταυροῦ, διὰ νὰ ἐκπλύνῃ τ’ ἁμαρτήματα αὐτῆς καὶ ἀπολυτρωθῇ ἐκ πάντων τῶν κακῶν, τῶν μαστιζόντων αὐτήν.

Ἡ τυπικὴ ὅμως αὕτη ἐξωτερίκευσις τῆς λατρείας αὐτῆς καὶ τοῦ φιλοχρήστου αὐτῆς προσκυνήματος οὐδόλως δύναται νὰ ἀποπλύνῃ τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων κληρονομηθεῖσαν αὐτοῖς καὶ ἀναπόσπαστον μετ’ αὐτῶν ἀποτελοῦσαν μέρος, ὑλικὴν αὐτῶν ἐπιδίωξιν.

Οἱ προσερχόμενοι, ὅπως παρακολουθήσουν τὰ ἐξυμνούμενα πάθη τοῦ Ἰησοῦ, **ἐκτελοῦσι μίαν τυπικήν συνήθειαν, ἥτις ἐπεβλήθη αὐτοῖς ἀπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας καὶ τίποτε περισσότερον.** Σπεύδουσι καὶ συνωθοῦνται εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀκούσωσιν ἐπαναλαμβανομένην τὴν μαρτυρικήν τοῦ θανάτου αὐτοῦ πραγματοποίησιν, χωρὶς ἡ ψυχὴ αὐτῶν νὰ στραφῇ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἐφ’ οὗ ἐλάμβανε χώραν καὶ ἐξελίσσετο κατὰ τὸν φρικωδέστερον καὶ οἰκτρώτερον τρόπον τὸ δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλ’ ἐν τῷ βάθει αὐτῆς ταύτης τῆς ἰδίας ὑπάρξεώς των, διὰ ν’ ἀντλήσωσιν ἐξ αὐτῆς τὴν διὰ τοῦ Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ προσδοκωμένην ἀπολύτρωσιν καὶ Ἀνάστασίν των.

Ταπεινοὶ τηρηταί τῶν τύπων καὶ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας καὶ ἐπιδείξεως, ὡς ἄλλοι Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, σφαγιασταὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Πνεύματός χάριν τῶν στενῶν καὶ περιωρισμένων ὑλικῶν τύπων μιᾶς εἰδωλολατρικῆς καὶ θεατρικῆς παραστάσεως, ἐξακολουθοῦσι νὰ θύωσι εἰς τὸν Μαμμωνᾶν καὶ ν’ ἀγνοοῦσι τὴν πέριξ αὐτῶν γενομένην τραγωδίαν τοῦ κυκλοῦντος αὐτούς πλήθους τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ψυχῆς αὐτῶν μαρτυρίου παρακολουθεῖ τὸ μαρτύριον τοῦ δι’ αὐτοὺς καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν τῶν δεινῶν αὐτῶν σταυρωθέντος καὶ μαρτυρήσαντος Ἰησοῦ.

Οἱ ἐν τοῖς ναοῖς καταφεύγοντες, ὅπως παρακολουθήσωσι τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν τοῦ τελουμένου Θείου Δράματος, ἔστρεψαν ποτὲ τὸ βλέμμα αὐτῶν πέριξ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον, ὡς αὐτοί, προσέρχεται, ὅπως κατανυχθῇ ἐκ τῶν θείων λόγων τῆς Ὑπερτάτης Ἐκείνου Διδασκαλίας;

Ἐσκέφθησαν ἄρα γε ποτέ, ὅτι ἴσως κατὰ τήν ὥραν ἐκείνην πολλοὶ ἐκ τοῦ πλήθους τούτου νὰ ὑφίστανται ἕνα σωματικὸν καὶ ψυχικὸν μαρτύριον, **τὸ ὁποῖον μόνον μία τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐνίσχυσις ἢ παραμυθία θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς ἀνακουφίσῃ;**

Οἱ πάντες οἱ πιστῶς τὸ γράμμα καὶ τοὺς τύπους τούτους τηροῦντες προσπαθοῦσι πῶς νὰ ἐπιδείξωσι τὴν καλλιτέραν αὐτῶν ἀμφίεσιν τὴν ταπεινὴν καὶ εὐλαβῆ αὐτῶν προσήλωσιν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς Θρησκευτικῆς Ἀκολουθίας, πῶς νὰ παρουσιάσωσι μεγαλοσχημονεοτέρους σταυροὺς καὶ συντριβὴν πρὸ τῶν Εἰκόνων, ἐνῶ ἀντὶ τούτων θὰ ἦτο προτιμωτέρα ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἀνακούφισις τῶν πασχόντων καὶ δυστυχούντων ἀδελφῶν αὐτῶν.

Τίς ἐξ ὅλων τῶν προσερχομένων, ἐξετάσας ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἀνεῦρεν, ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἁρμονίᾳ καὶ τάξει πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του, πρὸς τὰς Θείας Ὑπαγορεύσεις τῆς Διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ ὁποίου προσέρχεται ν' ἀκούσῃ ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ τὰς ὑψηλοτέρας καὶ συγκινητικωτέρας διὰ τήν ἀπολύτρωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ρήσεις καὶ παραγγελίας;

Τίς ἐκ τῶν διατηρούντων καὶ ἐφαρμοζόντων αὐστηρῶς τοὺς τύπους τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας ἱερέων προσεκάλεσαν κατ' ἰδίαν τοὺς δυστυχεῖς καὶ πάσχοντας τοῦ ποιμνίου των, διὰ νὰ ἀποτανθῇ κατόπιν εἰς πάντας τοὺς δυναμένους ν' ἀνακουφίσωσιν αὐτούς, ὅπως ἐπέλθωσιν συναρωγοὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀληθῶς χριστιανικὸν καθῆκον;

Τίς ἐκ τῶν ἐξασκούντων τὴν ἐξουσίαν ἐδοκίμασε ποτὲ νὰ ἐνισχύσῃ διὰ μιᾶς πατρικῆς καὶ φιλοστόργου μερίμνης τὴν ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευομένην ἀλήθειαν διὰ πράξεων ἀγαθοεργῶν καὶ σωτηρίων;

Τίς ἐκ τῶν ἐπιστημόνων, τῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ὑλικὴν ἀποταμίευσιν, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰς ἱεράς, ἂς μὲν παρακολουθεῖ, ἵνα μὴ φανῇ ὡς ὑστερῶν εἰς πίστιν τῆς πελατείας του, ἀλλ' ἂς οὐδόλως ἐσωτερικῶς σέβεται, ἀνεκούφισε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῶν φώτων καὶ συνδρομῆς αὐτοῦ;

Τίς τέλος ἐξ ὅλου τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐσκέφθη ποτὲ ν' ἀλλάξῃ ἔστω καὶ κατὰ τὸ ὀλιγοήμερον διάστημα τῶν Παθῶν καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ τῆν ὑλικὴν αὐτοῦ ἀπόλαυσιν μὲ μίαν ψυχικὴν κάθαρσιν, τήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν Ρημάτων τῆς Διδασκαλίας Ἐκείνου, ἐνῶ ἴσως πιστεύει, ὅτι τόσον εὐλαβῶς προσέρχεται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρὸς Αὐτὸν καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ προσφερομένην εὐλαβῆ λατρείαν;

Οἱ παρ’ Ἐμοῦ καθοδηγούμενοι καὶ ἐμπνεόμενοι ἂς καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἀπαλλαχθῶσι καὶ ἀπαλλάξωσι διὰ μιᾶς Νέας ἀνακαινιστικῆς λατρείας τὰ πλήθη ἀπὸ τὴν τυπικήν, ἀνούσιον καὶ οὐδένα σκοπὸν ἐξυπηρετοῦσαν τυπικὴν λατρείαν.

9/4/1931